

Resolutie van het Europees Parlement over de uitvoerende bevoegdheden van de Commissie (8 juli 1987)

Caption: Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 1987 over het Raadsbesluit van 22 juni 1987 betreffende de uitvoerende bevoegdheden van de Commissie.

Source: Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen (PbEG). 14.09.1987, n° C 246. [s.l.]. "Resolutie over het besluit van de Raad van 22 juni 1987 betreffende de uitvoerende bevoegdheden van de Commissie (8 juli 1987)", auteur:Europees Parlement , p. 42.

Copyright: All rights of reproduction, public communication, adaptation, distribution or dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

The documents available on this Web site are the exclusive property of their authors or right holders.

Requests for authorisation are to be addressed to the authors or right holders concerned.

Further information may be obtained by referring to the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/resolutie_van_het_europees_parlement_over_de_uitvoerend_e_bevoegdheden_van_de_commissie_8_juli_1987-nl-6c7e7aad-7e5e-4010-a054-5076cfcba09a.html

Last updated: 15/09/2016

Resolutie over het besluit van de Raad van 22 juni 1987 betreffende de uitvoerende bevoegdheden van de Commissie

B2-724/87

Het Europese Parlement,

— gezien het besluit van de Raad van 22 juni 1987,

— gezien zijn resolutie van 22 oktober 1986 over het voorstel van de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan de Raad over een verordening tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾,

1. betreurt ten eerste het besluit van de Raad dat met geen enkele van zijn wensen ter verbetering van de huidige praktijk bij de toepassing van het communautair recht rekening houdt, en in de plaats hiervan:

— zeven verschillende comité-procedures formeel vastlegt in plaats van de twee procedures die het Parlement wenste en daardoor op geen enkele wijze de taak van de Europese Akte, nl. het aantal comité-procedures te beperken, vervult,

— zelfs procedure 1 (procedure van raadgevende comités) die zich het minst ver op het bevoegdheidsterrein van de Commissie begeeft, wordt verder gereguleerd en de besluitvormingsmarge van de Commissie wordt weliswaar niet in juridische maar wel in politieke zin duidelijk verder beperkt,

— zelfs in het kader van procedure 3 (procedure voor de raadpleging van het reglementeringscomité) als procedure 4 (procedure voor de raadpleging van het comité van vrijwaringsclausules) varianten vastlegt die tot het blokkeren van de toepassing van het communautair recht leiden indien de Raad geen meerderheid kan opbrengen voor een besluit en aan deze variëteit in het geval van procedure 4 op het gebied van het handelsbeleid, zelfs voorrang verleent zodat het hoofddoel van de Europese Akte om tot een grotere efficiëntie van de besluitvorming in de Gemeenschap te komen, wordt tegengewerkt,

— de voorrang die de regeringen wensten te verlenen aan procedure 1 op het gebied van de interne markt, niet in de praktijk omzet; integendeel, in het bijzonder voor de besluiten overeenkomstig artikel 100 A wordt aan elke lid-staat het recht toegekend elke kwestie door de Raad zelf te laten behandelen,

— het algemeen bindend karakter van de besluiten van de Commissie ter uitvoering van het milieubeleid in twijfel trekt, doordat het recht van de lid-staten om in uitzonderlijke gevallen voorbehoud te maken, krachtens artikel 100 A, lid 4, ook voor de procedure voor de raadpleging van comités zou gelden,

— bepaalt dat voor sommige comités zijn beslissing a priori niet geldt,

— zichzelf er niet toe verbindt de „lasten van het verleden" weg te werken bij toekomstige wijzigingen van juridische akten die in comité-procedures voorzien, doch zich het recht voorbehoudt ook procedures die krachtens dit besluit niet meer legitiem zijn, te handhaven;

2. betreurt dat de Raad met het Parlement geen overleg heeft gepleegd over dit besluit;

3. behoudt zich het recht voor door de Raad opnieuw te worden geraadpleegd indien het besluit van de Raad een of meerdere belangrijke punten bevat die niet voorkomen in het voorstel waarover het Parlement om advies is verzocht;

4. ziet in het besluit van de Raad geen vooruitgang ten opzichte van de huidige praktijk wat betreft de delegatie van uitvoerende bevoegdheden aan de Commissie;

5. beschouwt het besluit van de Raad aan de vooravond van de inwerkingtreding van de Europese Akte als

een alarmerend teken van de blijkbaar ontbrekende politieke wil van de lid-staten om de doelstellingen van de Europese Akte die elk van hen door ondertekening en ratificatie ervan heeft gesteund, daadwerkelijk in de praktijk om te zetten;

6. betreurt dat de Commissie haar voorstel niet tijdig heeft ingetrokken en aldus het besluit van de Raad heeft verhinderd;

7. onderstreept zijn wil om zijnerzijds alles in het werk te stellen om constructief aan de toepassing van de Europese Akte naar de letter en de geest mede te werken en verzoekt de Raad met aandrang door de toepassing van zijn besluit en de bepalingen van de Europese Akte blijf te geven van dezelfde wil;

8. neemt akte van de toezegging van de voorzitter van de Commissie om tijdens de vergaderperiode van september 1988 aan het Parlement verslag uit te brengen over de toepassing van het besluit van de Raad van 22 juni 1987; besluit zijn definitief oordeel over het besluit van de Raad van 22 juni 1987 te bepalen na onderzoek van bedoeld verslag van de Commissie;

9. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie aan de Commissie en aan de Raad te doen toekomen.

(¹) PB nr. C 297 van 24.11.1986, blz. 94.